

WHAT IS AUTISM? - GREEK

Ο όρος αυτισμός αναφέρεται συχνά σε μια ομάδα αναπτυξιακών αναταραχών που προέρχονται γενικά κάτω από αναταραχές φάσματος αυτιστικού όρου.

Ο αυτισμός έυδηλώνεται στους ανθρώπους με διαφορετικούς τρόπους.

Μερικά παιδιά με υψηλή νοητική λειτουργία μπορούν να έχουν καλή οπτική επαφή (επικοινωνία) και να είναι κοινωνικά, ενώ άλλα δεν μπορούν να έχουν καμία οπτική επαφή, καμία ομιλία, γι αυτό και ολη η αλληλεπίδραση με τον κόσμο λικνίζεται πέρα δώθεν και εμφανίζεται αδιάφορη στους ανθρώπους.

Τα περισσότερα παιδιά με αυτισμό εντοπίζονται γύρω στην ηλικία τριών ετών, και η πρόωρη επέμβαση είναι ο καλύτερος τρόπος να βοηθήσει να τους διδάξει τις αναπτυξιακές δεξιότητες που δεν έρχονται φυσιολογικά.

Δεδομένου ότι σ'ένα παιδί αυξάνεται, οι διαφορετικές διαβάσεις που συνδέουν με τον εγκέφαλο για να χτίσουν τις δυνατότητες να ληφθεί κάθε επόμενο βήμα στην ανάπτυξή τους

Αλλά στον αυτισμό, αυτές οι διαβάσεις συχνά δεν ερχονται με φυσική μορφή. Τα πράγματα που ένα μη αυτιστικό παιδί μπορεί να βρει εύκολα, όπως την κατανόηση των εκφράσεων του προσώπου ή των τόνων στην ομιλία, ένα παιδί με αυτισμό δεν μπορεί - μπορεί ακόμη συχνά να διδάξουν ότι οι δεξιότητες του λείπουν πρέπει να γίνονται χειρονακτικά μέσω της σωστής θεραπείας. Εάν δείτε ένα παιδί στην αγορά να έχει ένα ξέσπασμα θυμού, αυτό δεν σημαίνει απαραίτητα ότι είναι άτακτο, ούτε ότι οι γονείς τους έχουν χάσει τον έλεγχο.

Τα παιδιά με τον αυτισμό βρίσκουν συχνά δυσκολίες για να αντιμετωπίσουν διαφορετικές καταστάσεις και η αρνίτικη τους συμπεριφορά είναι ο μόνος τρόπος αντιμετώπισής τους (είναι η αμυνάτους)

Η ζωή για τους γονείς ενός παιδιού με αυτισμό μπορεί να είναι πολύ αγχωτική. Η διακοπή των σχέσεων είναι υψηλή σε τέτοιες οικογένειες όπως είναι η πίεση και η κατάθλιψη.

Για τις περισσότερες οικογένειες, αυτών των παιδιών η ανάγκη για μεγαλύτερες υπηρεσίες είναι κυρίαρχη, (απαραίτητη). Επίσης είναι ανάγκαία η ελπίδα για μεγαλύτερη κατανόηση από άλλους ανθρώπους.

Σήμερα σε κάθε 100 παιδιά που γεννιούνται τό ένα παρουσιάζει αυτισμο

Αυτός σημαίνει ότι στο μέλλον, 1% του πληθυσμού μας μπορεί να παρουσιάσει αυτισμο. Δηλαδή το 1% του πληθυσμού θά αποτελείτε (περιλαμβάνεται) απο ανθρώπους με αναταραχές αυτισμού. Αυτή είναι μια ενοχλητική πραγματικότητα.

Σήμερα δεν υπαρχει αρκετη μεριμνα για τήν υποστηρίξει αυτων των παιδιων και των οικογένειων τους

Αντίθετα από ένα παιδί που μπορεί να είναι τυφλό, ή σε μια αναπηρική καρέκλα, ένα παιδί με αυτισμό δεν έχει (δεν δειχνη) οποιαδήποτε φυσικά σημάδια της ανικανότητάς τους

Αυτό ακριβώς εμποδίζει την κοινωνια να καταλαβει τήν κρισημοτητα τής καταστασης του και την οικογενειακή συχνά άσχημη εμπειρία.

Γιαυτο τον λόγο χρειαζόμαστε μεγαλητερη χρηματοδότηση, περισσότερη υποστήριξη, και περισσότερη συνειδητοποίηση από την οικογένειά μας, τους φίλους μας και την κοινότητά μας.